

Michal Kimhi

A Sublimation of Innocence

In a world shaken and reeling with styles and trends, a world steeped in isms and the perennial debate over whether art or painting should represent reality, there exists, in a manner that transcends countries and time, a trend described as naïve art.

Michal Kimhi's corpus falls safely into this category and coincides with this trend, which retains its position as an essential element of the art scene across periods.

It seems Michal Kimhi's paintings were taken out of a magical world of fairy tales, childhood, fantasy and dream, rich in vibrant vividness, bursting with detail and images. Michal Kimhi interweaves figurative and conceptual contents, while referencing cultures, peoples, customs, religions and rituals.

In true naïve art form, Kimhi's paintings comprise a celestial, joyful colour plate, which is seemingly naïve, yet betrays irony and subversive messages; and it is from this innocence that they bubble up. Make no mistake, her seemingly flat paintings actually present the surface, 2D by 2D. The painter does not try to create an illusion of volume, or simulate reality (photographic truth). Michal Kimhi creates a new reality on top of the painting's surface

and despite the flat appearance, the import is the opposite of shallow - deep, penetrating, foreboding.

Michal Kimhi flattens reality and it is actually through this processing that she allows the viewer to get a glimpse of reality and examine it. That is because the assortment of images, shapes and colours become a symbol in her paintings, and as such, they carry significance. And so, underneath the innocent, neat, childish, aesthetically appealing façade, there calmly lie some strong, potent statements. It seems that the naïve mouthpiece actually makes it easier to utter poignant statements, resonating Oscar Wilde's famous quote, "Give a man a mask and he'll tell you the truth." This is no innocent girl innocently wielding her inexperienced hand to paint a naïve piece. What we have here is a grown-up artist, observing the world through the eyes of an innocent girl, so that the viewer too can see as a child; perhaps see, with fresh eyes, a magical world, which may have been, and may still transpire, but for the time being, this world can exist on the painting and live on in our imagination - a vision, if you will. The enduring representation of shapes and images in Kimhi's paintings

actually suggests timelessness, optimism, reminiscence for another, perhaps mythological time, but at the same time, it denote a tongue in cheek stance, humour and deep sincerity. The artist does not try to flex her "skilful painter" muscles, but rather suggests, through her work of art, other gazes on the world out there, as well as on her own inner world, and perhaps some collective and universal perspectives as well.

Jacques Ardies, who writes about naïve art, says that these are painters who neither try nor aspire to change the world with their authentic art, but rather seek to help us return to the simple things in life, through joy, peace and spontaneity. This is evident in Kimhi's works, where she tells human and universal stories, which are also human stories of a moment frozen in time, in the kingdom of painting that upholds timelessness.

dr. Nurit Cederbuim

מידעון

מיכל קמחי

עידון התמימות

בתוך עולם תרבותי גועש וסוער בסגנונות זרמים. בהגדרות של איזמים, ובוויכוח הנצחי הממשיך לשאול 'האם תפקידה של האמנות או הציור הוא לייצג את האמנות', מתקיים לו באופן חובק עולם וזמן. זרם אמנותי המתואר כ'אמנות נאיבית'. גוף העבודות של מיכל קמחי יושב שם, בבטח רב, ומשתלב עם זרם זה, אשר שומר על מעמדו כמרכיב חיוני של סצנת האמנות בכל תקופה. ציוריה של מיכל קמחי כמו נלקחו מעולם קסום של אגדה, ילדות, פנטסיה וחלום. עשירים בצבעוניות זוהרת חיה וחינונית. מלאה בפרטים ודימויים. מיכל קמחי קושרת בין תכנים צורניים לתכנים רעיוניים. מתכתבת עם תרבויות עמים. מנהגים, דתות וטקסים. כמו באמנות הנאיבית, כך גם ציוריה של קמחי מוסרים פלטת צבעים שמימיים מעוררי שמחה, משדרים תמימות לכאורה. אך ניתן להבחין גם באירוניה ובמסרים החתרניים המבעבעים דווקא מתוך התום. ואל לנו להתבלבל, ציוריה הנראים שטוחים לכאורה. מציגים למעשה את פני השטח. פשוטו כמשמעו. דו ממד על דו ממד. אין הציירת מנסה ליצור אשליה של נפת. או להציג חיקוי למציאות (אמת צילומית קראנו לזה). מיכל קמחי יוצרת על מצע הציור מציאות חדשה. ועל אף המראה השטוח הנאמר מתוך הנראה אינו שטוח אלא להפך. עמוק, חודר ומבשר.

מיכל קמחי משטחת את המציאות. ודווקא דרך תהליך עיבוד זה. היא מאפשרת לצופה להציץ אל המציאות ולבחון אותה. זאת משום שאוסף הדימויים, הצורות והצבעים, הופכים בציוריה להיות סמל, וכסמל הם נושאי משמעות. כך עולה שמתחת למעטה התמים, המהודק, הילדותי והאסתטי, יושבות בנחת אמירות חזקות וטעונות.

נראה שדווקא דרך השופר הנאיבי, קל יותר לומר דברים נוקבים. בדומה לדבריו של אוסקר ויילד שאמר 'תן לאדם מסכה ויאמר לך את כל האמת'. זו אינה ילדה תמימה המציירת ציור ילדי בתום לב וביד חסרת ניסיון. זו אמנית בוגרת, המתכוננת על העולם בעיני ילדה תמימה. במטרה לאפשר גם לצופה לראות כמו ילד. אולי לראות בעיניים נקיות. עולם קסום. שאולי פעם היה, ואולי פעם עוד יהיה. ובינתיים לפי שעה, הוא יכול לפחות להיות על מצע הציור. להישמר בדמיון, ולהיות סוג של חזון. הייצוג הקבוע של הצורות והדימויים בציוריה של קמחי, מרמז דווקא על על - זמניות, אופטימיות, געגוע לזמן אחר, אולי מיתולוגי, ובו בזמן מסמן קריצה, הומור והרבה כנות. ציור, שבו הציירת אינה מנסה "לעשות שריד" של 'אני צייר מיומן היודע את המלאכה', אלא מציעה, דרך מלאכת האמנות שלה, מבטים נוספים על העולם החיצון ובו בזמן על העולם הפנימי שלה עצמה, ואולי גם נקודות מבט קולקטיביות ואוניברסליות. זאק ארדי אשר עוסק בכתיבה על אמנות נאיבית אומר שאלה הם ציירים שאינם מנסים או שואפים לשנות את העולם באמצעות אמנותם האותנטית, אלא לסייע לאדם לשוב אל הדברים הפשוטים שבחיים, מתוך שמחה שלווה רוגע וספונטניות. כך גם ניכר בציוריה של קמחי, בהם היא מספרת סיפורי אדם ועולם אוניברסליים, כמו שהם גם סיפורי אדם של רגע מוקפא בזמן. בממלכת ציור הדוגלת בעל זמניות.

ד"ר נורית צדרבוים

